

# Hedendaagse Contemporary Dutch Ceramics Keramik in Nederland

## Nick Renshaw

Nick Renshaw maakt keramische beelden. Mensbeelden (wachters, dromers, vrienden) in verschillende formaten, in een stille stramme houding, met een te groot hoofd of een te klein lijf, met een puntmuts, geglaazuurd in pasteltinten of bedekt met veelkleurig mozaïek. Het oeuvre van Renshaw telt een grote diversiteit aan verschijningsvormen. Hij speurt naar wat de mens beweegt en wat zijn identiteit bepaalt. De mensfiguren zijn teruggebracht tot een elementaire vormtaal en herinneren aan de vroege kindertijd door de eenvoudige verbeelding van het menselijk lichaam met rechte ledematen en een gezicht dat is teruggebracht tot de meest basale vormen: de ogen, mond en neus worden weergegeven door uitsparingen in het glazuur. De beelden zijn kleur- en fantasierijk, zijn absurdistisch en hebben door de verhoudingen iets onbehaaglijks.

Nick Renshaw is niet alleen geïnteresseerd in de menselijke figuur, maar ook in voorwerpen uit het dagelijks leven van de mens. In *Reference to Cast Histories* (2003) bijvoorbeeld worden diverse voorwerpen als archeologische vondsten gepresenteerd in een glazen kast. Behalve de individuele geschiedenis van de mens uitgebeeld in voorwerpen, voeren de beelden de toeschouwer terug in de tijd. Tijdens de tentoonstelling *Native Procreation in Eboracum* (2004) in Galerie De Witte Voet bevolkte een leger beelden de ruimte. Eboracum, het huidige York in Noord Engeland (geboortestad van Renshaw), was een militaire vesting die in de eerste eeuw na Christus werd gesticht door de Romeinen en die uitgroeide tot de belangrijkste stad van de regio. Speelgoedbeesten en poppen in de installatie zijn te duiden als voorwerpen uit de individuele geschiedenis van de mens. "De achtergrond van mijn ideeën is altijd de vraag hoe het is om als mens in deze wereld te leven. Ik probeer van buitenaf naar mensen te kijken, zoals een buitenaards wezen naar ons zou kijken. Mensen praten en bewegen veel, maar behalve simpele dingen doen ze eigenlijk meestal niets. Daarom maken mijn beelden een verstarde indruk", zei Renshaw in *Kupfernickel* van december 2001. Uit dat jaar dateren ook zijn grote beelden *Earthling Candyman* en *Earthling (Blauw)*, die ontstonden tijdens een werkperiode in het EKWC.

In 2006 ontstond de serie *Kupfernickel*, figuratieve sculpturen waarin de nadruk ligt op de 'gekledde' aspecten van de menselijke figuur. Enkele beelden zijn bedekt met een glazuurlaag die doet denken aan chocolade, de huid bij andere beelden doet denken aan katoenwol. De verkleinde figuren roepen een ongemakkelijk gevoel op, alsof ze ieder moment tot leven kunnen komen. Het glanzende heldergele glazuur op één figuur doet denken aan de beschermende pakken van brandweerlieden, de matwitte glazuur op een ander beeld aan de kleding van forensisch onderzoekers of rampenbestrijders. Renshaw zinspeelt met de serie beelden, die in 2007 te zien was in De Witte Voet, op zowel de ingebeelde als de werkelijke gevaren die de kijkers van nieuwsuitzendingen bedreigen. Veel beelden hebben uitsparingen voor ogen, mond en neus in de glazuurlaag zodat een soort maskers zijn ontstaan. Nick Renshaw over de herkomst van de figuren: "In de 17e eeuw ontdekte men bij het zoeken naar zilver een roodkleurig erts waarvan men dacht er koper van te kunnen maken. Dat mislukte. Denkend dat dit waardelose materiaal iets diavels was, noemde men het Kupfernickel."

Linksonder: Nick Renshaw, *Kupfernickel Blauw Hoofd / Blue Head*, 2006; steengoed, glazuur; h. 130 cm.

Rechtsonder: Nick Renshaw, *Kupfernickel Groen / Green*, 2006; steengoed, glazuur; h. 130 cm.

